

Театралното дѣло отбелязва два периода на възходъ — презъ времето на *Василъ Тодоровъ*, който поставя основитѣ на това дѣло въ Церова Кория презъ 1896 година и го ръководи до 1899 година и презъ времето на *Стефанъ Савовъ* — 1899-1907 г. и *Йорданъ Поповъ*.

Добъръ театралъ, още съ идването си *Василъ Тодоровъ* съставя труппа и поставя „Хъшове“ отъ *Ив. Вазовъ*, „*Иванко*“ отъ *В. Друмевъ* и други пиеси. Въ неговата труппа влизали учителитѣ *Дачо Първановъ* отъ Пчелище, *Йорданъ Поповъ* отъ Кжпиново, *Люба Петрова* и *Ана Стойнова*, която застъпвала главнитѣ женски роли. По-второстепенитѣ роли се застъпали отъ останалитѣ учители. Впечатлението отъ игра и постановка било толкова силно, че и днесъ се говори за този театъръ на *Василъ Тодоровъ*. Тѣ играели въ мазето на старото училище.

Презъ 1899 година *Тодоровъ* билъ премѣстенъ за учителъ другаде и неговото дѣло е щѣло да заглѣхне, ако въ Церова Кория не били назначени нови учители, които да подемайтъ неговото дѣло, да го продължатъ съ сжщия жаръ и да го издигнатъ на още по-голѣма висота. Тѣ били *Стефанъ Савовъ*, отъ Златарица, *Йорданъ Поповъ* отъ Кжпиново, *Иванъ Лечевъ* отъ Шереметя, *Люба Радева*, *Парашкеви Стоянова* и *Смарайда Георгиева* отъ Търново. Изпъкналъ между тѣхъ като режисьоръ и актьоръ на главни роли *Стефанъ Савовъ*. Той вече не се задоволилъ съ театъръ въ мазето на училището, и безъ знанието на училищното настоятелство приспособява училищни стаи за салонъ и сцена. Въмѣсто масивни стени поставятъ се подвижни и така могло да се служи въ училищнитѣ помѣщения и за учебна работа и за театрална. Не само това, но се привличатъ за актьори и селски младежи и девизи. Особено се отличили отъ тѣхъ *Ана Тодорова Хаджи Добрева* — въ трагични роли — и *Ана Раднова Хаджи Стоянова*. Работи се и за съграждането на читалищна сграда и за снабдяването на специални костюми и гардеробъ. Представятъ се пиеситѣ „Дветѣ сирачета“, „Ревизоръ“, „Женитба“, „Иванку“, „Хъшове“ и други при специални костюми и декори. Труппата посещава и околнитѣ села и играе сжщитѣ пиеси. Навредъ тя бере възторзи и похвали. Въпрѣки появени разногласия между тогавашния кметъ *Петко Михайловъ* — художникъ на театъра, и ръководителя на групата *Стефанъ Савовъ*, който билъ премѣстенъ за учителъ презъ 1902/1903 учебна година въ друго село, за да се върне отново на следната година и да продължи дѣлото си до 1907 година, когато окончателно напуска селото, театралното дѣло вървѣло отъ възходъ къмъ възходъ. При невъзможността да се построи на обществени срѣдства читалищна сграда съ театъренъ салонъ, *Стефанъ Савовъ* сключва дори договоръ съ селянина *Стефанъ Терзи Радевъ*